

FRIBYTAREN PÅ ÖSTERSJÖN

AF VICTOR RYDBERG

(Forts.)

Uppmaningen var för öfrigt om-
dug, ty herr Bengt, som var beredd på
de på det ena och det andra, hade re-
dan öfver sitt brevskrivande med de
sammansvarne på årgång. Han hade
vidtagit både denna och alla andra
upptäckliga åtgärder för att i han-
delse stället undvika, från sin
person afvärja om icke misstankarna
så den bindande värdheten om delat-
rigtet i sammansvarningen.

Han stoppade biljetten till sig
och beskedade några steg öfver gull-
vet, fortog sig därefter i sin lästid
och afvek så snart, blottande i
Pinnis naturligaste skynhet, då flera
af de sammansvarne skulle
infyllna sig för honom.

Den, herr Bengt, som kom till Gustaf
Drake.

Här är skriftligt detta brev? var
herr Bengts första fråga, i det han
rättade blicken till Drake.

Sedan Drake genomgick den
framtida sin brevskrivande och näst
skulle en förtäring, skriften som
samma stäl.

Och jag, förklarade Drake,
änade sedan, om du skrivit den
na biljetten, som en ökad, i jag fan-
nat min beting, länshälsning till
de sammansvar.

Detta är besvaret, öfver
herr Bengt.

Lille, Frisendorff och Gran,
hvilka alla jag vid middagstiden traf-
fat, hafva motagit alldeles dylika
varningar, fortfor Drake. Men de
båda föga att söka utfundera gård
från desselunda, som den som
nyss återvändt från ett kort besök
på Sjövik och kan till en frambara en
hjärtlig hälsning från en käre dot-
ter.

Tack, min vän! Du är både sam-
fadt på familjesaker, påminner jag
mig, att jag inte uttryckt, hur djupa
jag beklagar en frustad del från
falle. Ni har ha fått underbärelsen
därin i gård.

Ja, min stackars Agnes dog i
Köpenhamn, sedan hon ej längre
mot soder, den arna flyttfågeln, in-
nan naturen återträdde sitt län.

Emellertid, vet jag, sade herr
Bengt med en lätt dragning på mun-
giporna, att detta härda slag ej
skall beröfva oss det verkamma be-
trädde vi af er vänta oss, ni har ett
ode som en man.

Var lugn, inföll Drake, — min
fortfor mig mig icke alldeles likgiltig
för de stora ärenden vi hafva för
händer.

Faderlandet, fortfor Bengt,
— faderlandet och dess stora in-
tressen gälla mer än afven de dyrb-
raste enskilda.

Alldeles rätt, — men låt oss å-
tergå till vårt ämne. Ni kommer från
hertigen?

Ja.

Och jag är öfvertygad, att han ej
som vanligt, tvekar i sista stunden?
— Därför är tillräckligt sorgligt. De
brev, som han skall framföra till
konungen, anseendotillräggen, rådet och
riksråden ligger färdiga på hans
bord. Den sexspännige statsvagnen,
hvilken han skall göra sin Olycks-
stär redan färdig. Och i det afgörande
ögonblicket skall vår van handbo-
ding Gran, liksom valde öfver hertig-
en ni kanner, stå vid hans sida och
späta ut elga i hans med, som allt för
långt öfver i vankelmod. — För
fortfar jag gjort hvad jag kunnat
för att lera honom den roll han skall
i spel och stycka honom i hans beslut.

Klockan 9 i morgon afton är
han således hos konungen.

Ja, och tio minuter efter det
ögonblicket sett hans statsvagn rulla
ut från borggården, är ordningen
kommen till en att göra slag i saken.
Ei skann är tillräcklig och pålitlig.

Ja.

Ni trufas således, min vän,
i rikets ärenden? Jag tagnar mig
på förhand åt mig att se er häkta
till.

Jag har sagt er förut, vis ex-
cellens, att ni har måstika detta möje
och jag uppmärksam er att en gång att
i tid lämna salen och undvika alla
möjigheter och hvar riksförmyndare
är deras öde.

Akta er, Drake! Öfverseende icke
öfver instruktioner! Jag har sagt er
ingen om att välsamt!

Den ton, hvart herr Bengt yttrade
dessa klagande ord till hertigen, ut-
tryckte.

Och jag har svarat den roll,
som är mig förordad, är sådan, att
hvarken jag själv eller någon annan
kan i förväg utstaka gränser för mi-
na tillgårdar. Mitt handlingsområde
skall bestå af oberoende omständig-
heter.

Gör, som ni finner för bäst, men
jag beder er, ingen blodutgjutelse!
Och detta så mycket mer som hvarje
vårdsamhet är öfverflödig. Alla de
af Liljes öfverlätt, som är tillförlitliga
regeringen, är i morgon utbjudna till
hans ägdom, läfthanen till från
staden, och det i slottet varande man-
skapet kommer att avslutande af
våra anhängare. De ende vi hafva att
frukta är Spärr och hans folk, men
vi ha ombesörjt, att Spärr samtligt
med en inträngande i slottet blir
fängslad, och hans regementet ligger
för öfrigt så spridd kring staden och
malmarne, att det ej skall kunna sam-
las, innan kuppen är slutad. Ni har
således intet farligt motstånd att
vänta.

Dess bättre, sade Drake. — Jag
hoppar emellertid, att allsammans
skall föresiga så hastigt, att ingen
skall gissa hvad som är å färd, när
än det är slut.

Ni åter dock betaka slottspö-

terne, så snart ett folk hunnit in...
— Ja, och jag ämnar utsläppa fan-
garne i krossskedet, för att öka för-
vårningen och gifva ett falskt aflopp
af den talrika slottsbefolkningens upp-
märksamhet. Man skall i första ögon-
blicket tro, att hertigen och riksför-
myndaren uppkommit genom ett uppror
af fängarna.

— Godt. På skrothandverkare kün-
na vi lita. Frisendorffs utläggare inf-
va beräknat dem. De äro i morgon
samade i sina härborgen, där fr
undfagnad på vagnar, och på gifvet
klosterlag sätter sig hopen i rörelse,
omgifvande hertigens vagn, då han
begifver sig till Riddarskapet och A-
deln. Medan hertigen talar därinne
och folkmassan skriar utanför, skall
underbärelsen om rådets och förmyr-
darnes häktning anlända till ständet.
Hvar efter hvar regementet tagar upp
och samtidigt hämnat ett sandeskap
af våra anhängare inom öfrastelän-
den anländer, för att uppmåna her-
tigen mottaga förmyndarskapet och
regeringsstyllarna.

Sedan samtalen som fördes i liv-
skande ton, fortfor en stund, an-
lände Romann, hertigens förtroende,
sällskap med tvänne riksdagsmän af
borgersståndet, som voro utvalda i de
sammansvarnes planer. Den öfverens-
komna tiden, då de skulle samlas, var
nu inne. Man gick till ett afslut
rum, den vanliga mötesplatsen under
de hemliga öfverläggningarna. Bak-
portet till huset var himnad öppen,
och de valdade herrarna kunde såle-
des, utan att annalas, inträda till
stället.

Efter hand uttrödd sig Ribbing,
Lille, Frisendorff, Gran och de an-
dre.

Alla hade mottagit brev från sam-
ma hemliga hand, lika lydande med
dem, som tillställes riksrådet. Skytte
herr Gustaf Drake. Alla hade
äfron tagit varningen i akt. Hon
skulle utaf tvifvel åstadkommit far-
läger och försvring i läget, om icke
hvar och en, Drake inbegripen i
tyfhet misstänkt, att hon kommit
från ingen annan än herr Bengt själv,
som naturligtvis ville hafva hvarje
spår af delaktighet i anläggningen
utplånadt, ifall denna mot all san-
nolikhed skulle misslyckas. Herr
Bengts varsamhet var känd, och in-
gen rubbades i sin öfvertygelse, när
han uppsade det brev afven han er-
höll.

Han har skrivit det själv, den
gamle rätven... så tänkte de alla.

Allt var redan ordnat, rollerna ut-
delade, försigtighetsmåttet träffadt:
det gällde nu blott att göra ett slags
repetition, innan skådespelet började.

Denna repetition upptog emellertid
en god del af natten. De sammansvar-
ne hade ända utill dessa timmar tagit
hela saken väst icke lättnadigt,
men dock med lätt sinne; deras nog-
granna kändedom om svagheten hos
den styrelse, de gingo att störta, hade
icke blott verkat därpå att starka
deras mod, utan afven aflägsnat
hvarje betänklighet af högre art.

Men nu, då förhången var färdigt
att lyftas och stödjepelarna skulle
framträda inför folket för att spela
om dess val och se, om dess helgd
och majestet, om kronan och bilan,
— nu voro där få bland de forskam-
lade, som ej kände en hemlig an-
gest. Denna vek dock så småning-
om för inflyttandet af den lugna häll-
ningen hos Bengt, sammansvarning-
gens ledare, och den vilda beslutsam-
heten hos Drake, som rätt den för-
farligaste rollen sig fortrodd.

Och nu, mina herrar, sade herr
Bengt slutligen, i det han reste sig
upp, — nu återstår ingenting, som
hindrar oss att gå till en lugn och
angenäm hvil. Öfverläggningen är
lyckligt avslutad. Hanslängen åter-
står... men tålmod! I om tjugu-
få timmar skola vi omödsligt lyk-
onska oss vår goda saks seger.

Den första maj.
Första uppträdet.

Professör Spole (utgivare af al-
manackan) lofvade för denna afton
månken och klart väder.

Månen hade visserligen inställt sig
i rätt tid, men det klara väder ut-
blifvit, hvilket bevisar, att den lärde

astronom om han nek var ofelbar
i de naturvetenskaperna, hvarvid
han gjorde sin almanacka smaklig,
likväl icke alltid lyckades uträkna
alla nyckerna hos den ostadiga vä-
derstämningen. Kvällen hade mörk-
nigt öfver Sveriges hufvudstad, och
merket ökades af en tjock dimma,
som lagrat sig vidt och brett öfver
Mälarens och Salsjöns stränder och
talrika holmar, samt afundspikt för-
bjöd månen, när han någon gång ly-
skades få ett öfversikt mellan moln-
dimorna, att lysa på annat än toppen
af Burger Järns valdiga bergs-
per, som lågo strödda på de högsta
punkterna af Södermann.

De mörka och tränga gatorna i den
nya staden upplystes sparsamt af
talglampor, som här och där flämtade
i tysthet öfver portarna och fästun-
garna till de bättre husen. Varsam-
t följande hade vapnet sig med
lanterner, de förmånes vagnar om-
gäfvos af jakthästar.

I den inre delen af staden, i de ga-
tor och gränder, vid hvilka hand-
verken upplagit sina bopälar,
rulle denna afton en ovanlig liflig-
het. Icke så till förståendes, som om
bullet från de verkstader, från smi-
dernas, kopparslagarnes, snickarnes
och alla andra yrkens, hvilka fyllt
på ett hörbart sätt ger sig tillkänna,
förut en frägnare verksamhet än
vanligt; tvärtom: de taktmassiga
hammarslag, hvilka klang plågade
håls morgonsolen, så snart tornvåk-
taren på Brånkeberg gifvit den van-
liga morgonsignalen, och sedan, efter
ett kort uppehåll vid middagstiden,
fortfor att genljuda, till dess sunne
hedersman förkunnat ankomsten af
hvilans timme, hade denna afton all-
deles förstonnats, ehuru det hvar-
deles förstonnats, ehuru det hvar-
des var såbort och sabbatsafton. De
röda lagor, som här och där från
cyklopparnas verkstader, genom de
tränga portarna, med osäkert sken

lyste vandrarrens steg, voro släckta;
de glada sånger, som plågade led-
sa hyvelns glättande gång öfver
de kvistiga atlingarna af skogen,
kunde ni icke förnimmas; ja, om en
öfverken skyltbrist vägt en klättring
upp för väggarna af de grå, i gam-
maltykt stil byggda husen, och så-
dat in mellan de fina spindelväfsar-
diner, som i brist på andra pryde
förestyckeligheter till skomakarnes
och skräddarnes verkstader, skulle
han svårligen funnit en enda syl, en
enda mål i rörelse.

Och likväl rulle i dessa kvartier en
ovanlig liflighet. Hvarhelst en för-
tyllt drucklase eller andra väl kän-
da, sällan missförstådda varieteen
förkunnade en hufvudsakligt för-
stående strupar... och sådana variet-
eten funnos många... där fick af
ven hvarje förbigående de otvetyd-
gaste och mest genomträngande be-
vis därpå, att den arbetsamma be-
folkningen icke var utdöd, fastän
verkstadena för tillfället stodo
tomma. Alla källare och värdshus,
dar mastare af samma skrän plåga-
de samlas, alla dylika, som voro af
mer kosmopolitisk natur och i lika
gustavliga armar inneslota skrädda-
ren som skomakaren, och slutligen
alla härborgen för vägarande yrke-
svänner voro öfverfyllda af larman-
de gäster.

Vi vilja följa hvarandra till ett värds-
hus af det förnämnda slaget vid
Baggensgatan.

Dess skylt föreställde den ryktba-
re "Jernsalens Skomakare" med
fästknippen på ryggen, vandrande
mellan två skummande möggar. An-
genämt nog för en evigt förtig, evigt
vandrande skomakare! Under denna
målning stod att las hans och värds-
husets namn: Ahavserus, och larun-
der drunkade i förgyllda bokstaver
en vers uppmånande hvarje ärlig sko-
makare, som med heder bestått ge-
sallprovet och vunnit riktigt bur-
skap inom skiftet, att stiga in, men
rådande hvarje annan att, som övar-
dte, passera förbi.

Källaren Ahavserus var således den
lyftliga ort, dit hvarje medlem af
Stockholms i alla aktionsvärde och
dessutom helt nyss af regeringen med
nya privilegier hedrade skomakare-
skrå styrde kosan, då arbetet för da-
gen var andadt, för att dricka sitt
stop och stopa sin kanna. Kannstö-
periet var det enda yrke, hvart en-
hvar tog sig friheten att fuka, så-
som rätt och billigt är inom hvarje
fritt samhälle. Och då, som nu, kun-
de man tala icke blott huru dumt, utan
hur högt som helst om statens
ärenden, utan att man hade att fruk-

ta någon lurande angifvare. Spio-
net har i Sverige aldrig velat rik-
tigt frodas, oaktadt ett och annat ont
forsok att uppdraga denna utländska
planta i vår jord och växa henne vid
vårt räs luftstreck.

Det hemlade af gäster i den af
nagra trandampor och talglampor ly-
sta källarsalar, på hvars kalktrappa
de vagnar hvarjehanda med grofva
kolstreck tecknade namn och tankes-
språk stodo att lasa. Om bland de
senare fanns "Skomakare, blif vid
din last", är dock osäkert; de flästa
voro utgjuter mot skråets fiender,
och adels skattefria handverkare.

Om någon med stillet och dess
kunder förtrogen i detta ögonblick in-
tradt, skulle han lätt nog iakttagit,
att rörelsen bland dem var lika o-
vanlig som valfagnaden var riklig.

— Käre värd, fyll stoppen än ett
hvarf kring hela laget! Jag betalar!
— Så ropade en liten man, klädd i den
vanliga borgerliga dräkten, i det han
lade en hand full silfvermynt på dis-
ken och därefter återvände till en
mjukt på golvet samlat grupp, med
hvilken han under lifliga åtbörder
underhållt sig.

— En för bändt frikostig karl den
där! Han måtte vara rik som en gref-
ve, yttrade en gråhårig borgare, som
belt lugnt druck sitt öl i ett horn af
salen, till sin granne. — Kanner ni
honom?

Denna granne var en ung man af
tyst och tillbakadragen väsen. Lika-
som gråhårsmanen bredvid sig hade
han litatills inskränkt sig till att
höra och se.

— Nej, svarade han, — jag vet
ing aldrig hafva sett honom.

— Hm, det var besynnerligt. Han
säger, som ni, att han fått sitt ma-
starebrev i Lübeck. Jag tycker där-
för, att ni borde kanna hvarandra,
då ni som landsman och yrkesbröder
vistats i en främmande stad.

Säger han det? Då fäger han
jag har aldrig förr sett hans ansikte.

Ja, jag misstänker, att den karlen
aldrig i sin lifnad gjort så mycket
som en bekräftad.

— Ja, jag tror nästan detsamma,
men karlen har i alla fall rätt i hvat
han säger. Vi ha stora orsaker till
missnöje, och har tärivas en rege-
mentstörning, det är visst och
säkert. Om barn unge kungen snart
vore myndig! Men innan den tiden
kommer, ha val de förnämde herrarne
att upp oss med hull och hår. Ja,
har är många bland oss, som vill,
att vxan skall gå, men det är få, som
toras bälla i skafet... och därför
håller jag mig undan, jag också.

Den unge mastaren från Lübeck
svarade intet hertill, utan skådade
tankfull i sitt stop.

— Ni synes ej vara road af poli-
tiskt tal, fortfor gubben; — nå, låt
oss då tala om annat! Har ni hört,
att trollpåkerna i morgon skola
brännas?

(Forts.)

GEORGE McCORD
TAILOR
209 PACIFIC AVE. WINNIPEG.

Första
klassens
skrädderi
GÖR EN PROF.
BESTÄLLNING.

VIRKE,

RAMAR, DÖRRAR, PÄCKLA-
DÖR.

Afven alla slags ved till salu.

Rat Portage Lumber

Co., — — — — MAN.

Imperial Bank of Canada

Kapital (inbetaldt) \$5,000,000. Reservkapital \$5,000,000.
Gällande intresse betalas & depositioner.
SPARBANKSAFDELNINGEN REKOMMENDERAS.
Växlar dragas på alla platser i Sverige, Norge och Dan-
mark och äro betalbara i kronor.
HUFVUDKONTOR: Hörnet af MAIN St. och BANNY-
TYNE AVE. N. G. Leslie, Manager.
NORTH END Filial: Hörn af Selkirk och Main St.
W. A. Hebblewhite, Manager.

**Vi sälja bästa sortens
WALL PLASTER**

Socket plaster board och
Empire märkena af
Wood Fiber &
Cement
WALL PLASTER

**Manitoba Gypsum Co.
Limited.**
KONTOR OCH FABRIK
WINNIPEG, — MAN.

Saskatchewan.

Ingen provvis i Can. a erbjödes i n. bättre nist... farlaren af Saskatchewan. Först nu sy-
nas de stora jättevadorna, där ha börjat. Valdiga strökar af rök, lodrig svartmylla, fruktbarare
och mer lätarbetad i hvarj... nan jordbruket, kunna upodgas gratis som homestead.
Omfattningen af Saskatchewan's spanningsproduktion i lagh af de skörderap... utel-
vas af jordbruksdepartementet.
Så... dessa rapporter om öfriga upplysningar om Saskatchewan — korta och bröck är tryck-
ta på engelska — erhållas gratis, om ni insänder namn och adress till

Branch C.

Department of Agriculture.

Regina, Sask.

Gold Standard Baking Powder
"Guaranteed-the-Best"

Bakpulver

Edra Bisquits

Kostar 25 Cents per ask, inne-
hållande ett pound, men nyttan
och nöjet vid bakningen är värdt
mycket mer.
Beställ af er handlande.